

Kokouksen avaus

Kirkkoneuvosto 16.12.2025 § 156

Meidän täytyy sekä lukea että pohtia kertomusta Jeesuksen syntymästä. Jos mietiskelymme ei yllä sydämeen asti, emme tajua sen suloisuutta emmekä ymmärrä, millaisen lohdutuksen tämä mietiskely ihmiskunnalle tuottaa. Sydämemme ei naura eikä iloitse. Niin kuin kastepisarat eivät ulotu maan pintaa syvemmälle, ei pelkkä mietiskelykään rauhoita sydäntä. Jumalan ylenpalttinen hyvyys kohtaa meidät tässä syntymäkertomuksessa niin runsaana, että jos sen ymmärtäisimme ja loppuun asti tajuaisimme, me puhkeaisimme ehtymättömään iloon. Tämän vuoksi pyhä Bernhard selitti, että tässä on kolme ihmettä: että Jumala on tässä lapsessa tullut ihmiseksi, että äiti on neitsyt, että Maria pystyi sydämessään uskomaan, että tämä salaisuus täytyisi hänessä. Viimeksi mainittu ihme ei ole vähäisin näistä kolmesta. Neitseestä syntyminen on Jumalalle pikkuseikka; suurempi ihme on, että Jumala tulee ihmiseksi. Hämmästyttävintä kaikessa on kuitenkin tämän nuoren naisen osalle tullut tieto, että kaikkien neitojen joukosta juuri hänet eikä kukaan muu oli valittu tulemaan Jumalan äidiksi. Hän kysyikin enkeliltä: "Kuinka tämä voi tapahtua?", ja enkeli vastasi: "Maria, sinä kysyt minulta sellaista, mihin en pysty vastaamaan, mutta Pyhä Henki tulee sinun päällesi ja Korkeimman voima varjoaa sinut, niin että et itse tiedä, miten se tapahtuu." Jos Maria ei olisi uskonut, ei ihmettä olisi voinut tapahtua. Hän piti kiinni enkelin sanasta, koska hänestä oli tullut uusi luomus. Sillä tavoin tulee meidänkin muuttua ja uudistua sydämessämme päivästä toiseen. Muuten Kristus on syntynyt turhaan.

Näin sanoo profeetta: "Lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu" (Jes. 9:6). Tämä on meille vaikein kohta, ei niinkään se, että hän on neitsyestä syntynyt ja Jumalan poika, vaan se, että tämä Jumalan Poika kuuluu meillekin. Siinä meidän uskomme joutuu koetukselle. Mutta se joka niin tuntee, on muuttunut toiseksi. On todella ihmeellistä meidän silmissämme, että Jumala asetti pienen lapsen neitsyen syliin ja että koko meidän pelastuksemme on hänen varassaan.

Ja tämä lapsi kuuluu koko ihmiskunnalle. Jumala ravitsee koko maailman tämän pienokaisen välityksellä, joka imee Marian rintaa. Tässä meidän tulee harjaantua joka päivä: muuttua Kristukseksi ja tulla ravituksi niin kuin hän. Silloin sydän täyttyy ilosta ja pystyy vahvana ja luottavaisena vastustamaan kaikkia hyökkäyksiä.

Enkeli taivaan:

Moni täällä ajattelee nyt: "Voi, jos minä olisin ollut siellä, olisin toki palvellut lasta antaumuksella; olisin pessyt hänen kapalonsa. Olisipa minua kohdannut sellainen onni kuin paimenia, niin että olisin saanut nähdä Herran lepäävän seimessä!" Niin, kyllähän sinä nyt näin sanot, kun tiedät, kuinka suuri Kristus on; mutta siihen aikaan et varmasti olisi tehnyt sen enempää kuin Betlehemin asukkaatkaan. On lapsellista itsepetosta ajatella näin. Miksi et tee sitä nyt? Sinulla on Kristus lähimmäisessäsi. Sinun tulee palvella häntä ja tehdä hänelle hyvää; sillä sen minkä teet lähimmäisesellesi, joka kärsii puutetta ja elää kurjuudessa, sen olet tehnyt itselleen Herralle Kristukselle.

Poikkeuksetta kaikki taivaan enkelit lauloivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa." Mikä häpeä, etteivät kaikki ihmiset julista tätä sanomaa, kun kaikki taivaan enkelitkin soittavat sitä uruilla ja huiluilla iankaikkisuudessa! Enkeleiden kuulijana ollut seurakunta rajoittui pariin paimeneen kedolla. Nämä täytyivät sanoin kuvaamattomalla ilolla. Mutta kun me kuulemme tämän sanoman: "Katso, minä ilmoitan teille suuren ilon", emme koe ilon häivähdystäkään. Vihaan itseäni, kun ei sydämeni syty ilmieliekkiiin, vaikka näen hänet pantuna seimeen tai äitinsä sylissä ja kuulen enkelten laulun. Meillä on täysi syy halveksia itseämme jäädessämme niin kylmiksi, kun meille tuodaan tämä sana, jonka kuullessaan jokaisen tulisi tanssia ja hyppiä ja puhjeta riemuitsemaan ilosta! Me käyttäydymme, ikään kuin se olisi kylmä historiallinen tosiasia, joka ei sykhdytä sydäntämme sen enempää kuin jos joku kertoisi, että sulftaanilla on kultainen kruunu.

Päätösesitys: Puheenjohtaja avaa kokouksen alkuhartauden jälkeen.

Päätös: Puheenjohtaja avasi kokouksen kello

Muutoksenhaku: Päätöksistä ei kirkkolain (652/2023) 12 luvun 4 §:n mukaan saa tehdä kirkollisvalitusta eikä oikeudenkäynnistä hallintoasioissa annetun lain (808/2019) 2 luvun 6 §:n 2 momentin nojalla hallintovalitusta, koska päätös koskee vain valmistelua tai täytäntöönpanoa.